

Det er jo en ret skarp Kritik af Ledelsen, af den mærkelige Politik, der efter det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds' Mening drives her i København. En saadan respektstridig Tale som den, han her havde ført, medførte selvfølgelig ogsaa, at man her inde fra maatte tage til Orde imod ham. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der er Chefredaktør af „Social-Demokraten“, skrev da ogsaa deri med Henblik paa, hvad der var skrevet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds: „Det er en gammel og god Tradition i Socialdemokratiet, at Kritik af den Art som Hr. Marotts ikke fremsættes eller diskuteres offentligt, men i de dertil kompetente Forsamlinger. Viskulle derfor paa dette Sted afholde os fra enhver Kommentar og henvise Marotts Udtalelser til Behandling i vort Partis Hovedbestyrelse, der netop træder sammen i Morgen“. Her hylder man ikke den aabne Dørs Politik. Det ærede Medlem fra Odense var imidlertid ikke saa bange, han gik til Hovedbestyrelsesmødet her i København med frisk Mod, og han fremsatte i „Fyns Socialdemokrat“ nogle Bemærkninger om, hvordan han vilde stille sig paa Hovedbestyrelsesmødet. „Fyns Socialdemokrat“ skriver: „Viskulle hertil kun bemærke, at Redaktør Marott under denne „Henvisning“ agter at fremsætte sin Kritik i den kompetente Forsamling i Morgen. Men naar der i denne Forbindelse henvises til de gode gamle Traditioner, som skulde udelukke offentlig Kritik i vort Parti, maa vi dog sige, at denne Henvisning til Traditionen neppe er anvendelig paa en Tid, hvor de gode, gamle Traditioner netop synes glemte“. Det ærede Medlem gik til Møde i Hovedbestyrelsen her i København, og der skal have staaet en ret varm Kamp herinde, men den Meddelelse om Hovedbestyrelsesmødet, der udsendtes gennem Ritzaus Bureau, tydede ikkÉ paa, at det var gaaet saa varmt til; man havde overbevist det ærede Medlem fra Odense, man havde enstemmigt vedtaget en Resolution, og saa mente man antageligt, at saa maatte den Sag være færdig. I Resolutionen, der blev udsendt gennem Ritzaus Bureau, hedder det: „I Anledning af en af Redaktør Marott i Odense fremsat Udtalelse har Hovedbestyrelsen forelagt Oplysninger, der godtgjorde for ham, at Kapitalistpressens Paastande om, at der under Sporvejsstrejken er iværksat Forfølgelse af Børn, er ganske blottede for Sandhed, og at Gadeurolighederne udelukkende skyldes Politiets ufor-svarlige Optræden“.

Hermed kunde man jo synes, at

Enigheden igen var oprettet, og at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds igen kunde vende hjem til den Stad Odense og forholde sig pænt stille. For ham var Situationen imidlertid slet ikke saa overvældende morsom paa det Tidspunkt, men han havde, som et ret bekendt Blad skrev, faaet „Vat i Halsen“, saa han skulde pænt forholde sig stille. Men selv om han altsaa havde faaet Vat i Halsen, huskede han selvfølgelig stadig, hvad der var blevet udtalt paa et Møde i Arbejdernes Fællesorganisation, en Udtalelse, som „Social-Demokraten“s Redaktør ikke havde taget Afstand fra, nemlig denne, der stod i Spidsen af „Social-Demokraten“ adskillige Dage under Sporvejsstrejken: „Skaf os Navnene paa dem, der staa paa Sporvognene, saa skulle vi faa Navnene trykte og omdelte til alle Fagforeningsmedlemmer, saaledes at enhver kan se, om han har en Skruebrækker i sit Nabolag eller i det Hus, han bor i, om hans Børn lege med Skruebrækkerens Børn, eller om der er Skruebrækkere, der handle med den samme Urtekræmmer og Viktualiehandler som han selv“. Disse Udtalelser havde det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds selvfølgelig ikke glemt, og det er udenfor al Tvivl, at det ærede Medlem ogsaa bevarede i sin Hukommelse følgende Linier, som stod at læse i „Social-Demokraten“ for 25. August: „Som Overklassen trækker sig tilbage fra sine Forbrydere, saaledes isolere Arbejderne Skruebrækkeren, thi han er for dem den værste af alle Forbrydere. For hans Børns egen Skyld skulde de mærke Faderens Skændighed, saa at deres Anklage tvinger ham til at hæve den Skændsel, han som Skruebrækker bringer over dem“. Disse Udtalelser huskede utvivlsomt det ærede Medlem fra Odense, thi det var selvfølgelig dem, der i Odense særlig Grad havde givet ham Anledning til at fremsætte sin Kritik af Partiet her i Hovedstaden og sin Kritik af Partiets Ledelse, saaledes som den ogsaa viste sig ved Ledelsen af Partiets Hovedorgan. Disse Udtalelser, som jeg sidst tillod mig at citere, tog „Social-Demokraten“s Chefredaktør, nemlig heller ikke Afstand fra.

Det ærede Medlem fra Odense tav imidlertid heller ikke stille ret længe. Han udtalte sig om Forløbet af Hovedbestyrelsesmødet her i København i et Interview i „Fyns Venstreblad“ saaledes, at han selvfølgelig ikke betragtede den vedtagne Resolution som en Irettesættelse eller lignende, det vilde han aldrig have fundet sig i. Og saa tilføjer det ærede Medlem ordret: „Saa var jeg simpelt hen gaaet, Sagen var da